

شماره ۵۲۳ / ۹۹ / ۲۰۰۹
تاریخ ۲ / ۱۲ / ۹۹
پست

دستور العمل

الف - م	مواد (۹۴) و (۱۰۶) قانون مالیات‌های مستقیم و (۱۴) قانون مالیات بر ارزش افزوده	۹۹	۵۲۳

مخاطبین	امور مالیاتی شهر و استان تهران ادارات کل امور مالیاتی استان‌ها
موضوع	حسابرسی مالیاتی پرونده‌های مربوط به فعالیت‌های مرتبط با قراردادهای شبکه مدیریت زنجیره تأمین و توزیع فرآورده‌های نفتی (برندینگ‌ها) و جایگاه‌های توزیع سوخت سنوات ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹
پیرو دستورالعمل شماره ۲۰۰/۹۸/۵۲۱ مورخ ۱۳۹۸/۱۲/۲۴ و فراخوان مشمولان مرحله هشتم اجرای نظام مالیات بر ارزش افزوده که بر اساس آن کلیه جایگاه‌داران سوخت (فرآورده‌های نفت و گاز) با هر حجم از درآمد و یا فروش کالا و ارائه خدمات که به موجب فراخوانهای قبلی فراخوان نشده‌اند، از ابتدای سال ۱۳۹۹ مشمول اجرای قانون مالیات بر ارزش افزوده خواهند بود. با استناد به جزء (ب) بند (۳) ماده (۲) آیین‌نامه اجرایی بند (الف) تبصره (۱۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۹۹ کل کشور که پرداخت هزینه خدمات جایگاه‌های سوخت (بنزین، نفت گاز، نفت سفید، سوخت هوایی و گاز طبیعی فشرده (CNG) به روش حق العمل بوده و میزان هزینه خدمات (حق العمل) جایگاه‌های مذکور توسط کارگروهی متشکل از وزارت نفت، سازمان حمایت از تولیدکنندگان و مصرف‌کنندگان و سازمان برنامه و بودجه کشور تعیین و به تصویب هیات وزیران می‌رسد، حق‌العمل اعلام شده توسط کارگروه مذکور ملاک عمل برای تعیین مأخذ مشمول مالیات بر عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده سال ۱۳۹۹ برای فعالیت‌های مرتبط با قراردادهای شبکه مدیریت زنجیره تأمین و توزیع فرآورده‌های نفتی (برندینگ‌ها) و جایگاه‌های توزیع سوخت بوده که مراتب متعاقباً اعلام خواهد شد. در خصوص مأخذ مشمول مالیات بر عملکرد و مالیات بر ارزش افزوده اشخاص مزبور برای سال ۱۳۹۸، از آنجایی که بهای خرید و فروش فرآورده‌های نفتی فوق‌الذکر توسط مراجع ذی‌صلاح تعیین و برای اجرا به تمامی شرکت‌های فعال در شبکه مدیریت زنجیره تأمین و توزیع فرآورده‌های نفتی ابلاغ می‌شود و هیچ‌یک از عوامل شبکه مزبور مجاز به دخل و تصرف در قیمت‌های تعیین شده نمی‌باشند، بنابراین فارغ از شکل ظاهری روابط فی‌مابین شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، شرکت‌های شبکه مدیریت تأمین و توزیع فرآورده‌های نفتی (برندینگ‌ها)، جایگاه‌های توزیع سوخت، چگونگی صدور اسناد درآمدی و ثبت آنها در دفاتر قانونی و نحوه ارائه گزارش معاملات مذکور از طریق سامانه معاملات فصلی سازمان امور مالیاتی کشور، به جهت قطعی بودن حاشیه سود ناویژه و یا حق‌الزحمه توزیع فرآورده‌های مزبور برای فعالان اقتصادی شبکه مورد بحث و تعیین آن توسط شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، ادارات امور مالیاتی و مراجع حل اختلاف مالیاتی به هنگام رسیدگی به پرونده‌های مالیاتی مؤدیان موصوف حتی در مواردی که اسناد و مدارک حسابداری مؤید انجام خرید و فروش فرآورده‌های فوق‌الذکر	

شماره ۵۲۳ / ۹۹ / ۲۰۰۶
تاریخ ۲ / ۱۲ / ۹۹
پست

می باشد، موظف هستند صرفاً مابه التفاوت خرید و فروش و یا کارمزد دریافتی بابت توزیع و فروش فرآورده های مذکور را به عنوان درآمد و حسب مورد مأخذ مشمول مالیات بر ارزش افزوده لحاظ نمایند.

حسابرسان مالیاتی برای تعیین درآمد مشمول مالیات عملکرد سال های ۱۳۹۸ و ۱۳۹۹ مؤدیان مذکور، می بایست به استثنای بهای فرآورده های نفتی تحویلی، تمامی هزینه های ابرازی مؤدی را با رعایت مفاد مواد (۱۴۷)، (۱۴۸) و (۱۴۹)

Taxhesaban.ir

قانون مالیات های مستقیم از درآمد حق العمل کاری کسر نمایند.

متذکر می شود مالیات و عوارض ارزش افزوده مندرج در بهای سوخت به عنوان اعتبار مالیاتی شرکت های شبکه

مدیریت زنجیره تأمین و توزیع فرآورده های نفتی (برندینگ ها) و جایگاه های توزیع سوخت قابل پذیرش نبوده و

مالیات بر ارزش افزوده پرداختی بابت خرید سایر کالاها و خدمات مشمول از مؤدیان نظام مالیات بر ارزش افزوده با

رعایت مقررات به عنوان اعتبار مالیاتی قابل پذیرش خواهد بود.

امیدعلی بارسا